

Janina Kamińska

Witów, pow. Sieradz

Informator Archeologiczny : badania 1, 299-300

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ły wykonane z dużą domieszką tłucznia kamiennego, gotyckie typu "palcówki" oraz zwarta warstwa tynków i zaprawy. Poniżej poziomu gotyckiego zarysował się fragment zniwelowanej konstrukcji obronnej, drewniano-glinianej. Być może jest to fragment starszej niż z XIV w. fortyfikacji miasta, o której istnieniu w XIII w. w Wiślicy można wnosić na podstawie kroniki Kadłubka i Kroniki Wielkopolskiej.

W południowo-wschodniej części wyspy wiślickiej, na terenie budowy szkoły, były prowadzone w ubiegłych latach badania ratownicze, które ujawniły omentarz z XII - XIII w. Obecnie wyniki tych badań zostały wzbogacone odkryciem relikwów założenia fundamentowego kościoła z przyporami. Całość planu tego obiektu nie została jeszcze w pełni odkryta. Długość nawy wynosi 8 m, szerokość 6,4 m. Wkop pod fundamenty przecinał starsze wkopy grobowe, natomiast inne młodsze groby wkop podfundamentowy zniszczył. Należy się zatem liczyć z trzema fazami omentarza na tym miejscu. Ponieważ relikwje architektoniczne występują niemal tuż pod darnią, a pochówki młodsze nie miały wyposażenia, niezmiernie trudno określić bliżej chronologię odkrytych fragmentów architektonicznych. Wzmiankowanie w lustracjach kościelnych z XVIII w. kościoła św. Marcina pozwala hipotetycznie łączyć odkryte relikwje z tym właśnie kościołem, tym bardziej, że do dziś pola położone na wschód od tego miejsca nazywane są "za św. Marcinem".

W I T Ó W, pow. Sieradz

IHKM PAN w Łodzi

Badania prowadziła doc.dr Janina Kamińska, finansował

IHKM PAN.

W Witowie, gdzie zakończono systematyczne prace badawcze w roku ubiegłym, na obiekcie osadniczym otwartym z VII - VIII w. przeprowadzono dodatkowe obserwacje terenowe oraz wykopy sondażowe. Miały one na celu uzupełnienie danych co do zasięgu poznanej osady otwartej. Stwierdzono dalsze występowanie pozostałości po budynkach mieszkalnych i gospodarczych na przestrzeni ok. 90 m, wzdłuż stoku terasy drugiej, schodzącej do starego koryta rz. Warty. W sumie osada zajmować mogła przestrzeń długości ok. 140 m.

W O L A S Z Y D Ł O W S K A
pow. Mława

Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadziła mgr Irena Górską, finansował - Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na dobrze zachowanym pierścieniowatym grodzisku. Przebadano fragment wnętrza grodu, przylegający do wewnętrznego stoku wału. Nawarstwienia osadnicze młodszej fazy grodu posiadały miąższość ok. 70 cm. Z warstw tych pochodzi też zasadniczo ilość materiału zabytkowego (ceramika), który pozwala datować obiekt na XI - XII w. Na głębokości ok. 80 cm od powierzchni natrafiono na niewielkiej miąższości warstwę, zawierającą - nieliczną zresztą - materiał ceramiczny, mieszczący się w ramach czasowych VII-VIII wieku. Znalezione również kilka fragmentów ceramiki, pochodzącej z końcowej fazy okresu wpływów rzymskich.